

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 179/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. Ď., S., vo veci namietaného porušenia čl. 12, čl. 26, čl. 39, čl. 46, čl. 47 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 2 Sžo 62/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Ď. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. apríla 2008 doručená sťažnosť J. Ď., S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 12, čl. 26, čl. 39, čl. 46, čl. 47 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) pod sp. zn. 2 Sžo 62/2007. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 28. marca 2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol v roku 1999 uznaný invalidným. Keďže má majetkové spory so susedom, je presvedčený, že na podnet tohto suseda bola nariadená predčasná mimoriadna lekárska kontrola jeho zdravotného stavu už v auguste 2001, lebo sused sa mu vyhrážal, že sa postará o odobratie jeho invalidného dôchodku. Na základe

uvedených skutočností požiadal S. p. o sprístupnenie susedovho podnetu v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“). S. p. mu odmietla vyhovieť. Sťažovateľ podal Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) 7. decembra 2005 žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu S. p. pri sprístupňovaní požadovaných informácií spolu so žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie bezplatného právneho zástupcu. Tieto požiadavky sťažovateľa všeobecné súdy podľa jeho presvedčenia protiprávne neakceptovali a konanie zastavili, lebo vraj žaloba bola podaná po uplynutí dvojmesačnej zákonnej lehoty. Toto tvrdenie však nezodpovedá pravde, lebo vo veci sa konalo na iných orgánoch (prokuratúra, ústavný súd), čo nebolo zohľadnené.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy v konaní vedenom najvyšším súdom pod sp. zn. 2 Sžo 62/2007. Požaduje tiež, aby mu bol ustanovený právny zástupca v konaní pred ústavným súdom.

2. Z uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sžo 62/2007 z 5. decembra 2007 vyplýva, že ním bolo potvrdené uznesenie krajského súdu č. k. 20 S 20/2005-43 zo 16. februára 2006. Napadnutým uznesením krajského súdu bolo konanie zastavené z dôvodu oneskoreného podania žaloby, keďže rozhodnutie S. p. o zamietnutí odvolania sťažovateľa vydané podľa § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií bolo sťažovateľovi doručené 12. septembra 2001. Sťažovateľ však podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia S. p. až 7. decembra 2005, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty vyplývajúcej z ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd rozhodol správne. Nebolo možné prihliadnuť na skutočnosť, že sa sťažovateľ v predmetnej veci obracal na orgány prokuratúry rôzneho stupňa a na ústavný súd, pretože tieto skutočnosti sú z hľadiska behu zákonnej lehoty irelevantné.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

Sťažovateľ podal žalobu krajskému súdu viac ako štyri roky po tom, čo nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie S. p., preskúmania ktorého sa žalobou domáhal. Vzhľadom na túto nepochybnú skutočnosť nemožno uznesenie najvyššieho súdu považovať ani za arbitrárne, ale ani za zjavne neodôvodnené, a preto niet dôvodu na to, aby ústavný súd doň zasiahol.

Sťažovateľovi nič nebráni, aby S. p. znova požiadal o sprístupnenie informácie a pokiaľ mu táto nevyhoví, bude môcť v zákonnej lehote podať žalobu príslušnému všeobecnému súdu.

Okrem uvedeného treba poznamenať, že sťažnosť sťažovateľa bola aj oneskorene podaná.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2008